

лень да слуша сичкія свѣтъ, и да извліча отъ сърцето на челоуѣцѣтъ истинната, която крѣйжтъ отъ царьетъ. Сезостръ, думашъ азъ, не са боеше нищо, и немаше отъ що да са бои; той са показваше на сичкытъ си подданницы като на своитъ си собствены чада: а този са бои отъ сичко и има отъ сичко да са бои. Този злыитъ царь е сѣкогы изложенъ на една насилственна смърть, доро въ непристѣпныя си палатъ, посрѣдъ стражитъ си; напротивъ добрыйтъ царь Сезостръ бѣше въ безопасност посрѣдъ куповетъ на народытъ си, какъто единъ добъръ баща въ кѣщата си, обиколень отъ своята челядь.

„Пигмаліонъ издаде заповѣдь да си отидѣтъ кыпърскытъ войскы които бѣхж дошли на помощ на неговытъ по слѣдствіе на сѣюза който сѣществуваше между двата народа. Нарбалъ олуви този случай за да ма освободи: той ма тури да минж въ смотра между кыпърскытъ войны; защото царьтъ бѣше подозрителень до въ наймалкытъ работы.

„Недостаткъкътъ на слабодушнытъ и нерадивытъ владѣтели е дѣто са оставятъ съ едно слѣпо довѣріе на коварны и развратны любимцы. Недостаткъкътъ на тогози напротивъ бѣше да са недовѣрява на найчестнытъ челоуѣцы. Той неможеше да различи правытъ и искренны челоуѣцы които дѣйствувать безъ преструванье; за туй той не видѣ никога добры челоуѣцы, защото таквызи челоуѣцы не отивать да търсѣжтъ никога единъ царь тѣй развратень. Отъ друга страна той, отъ какъ бѣ стѣпилъ на престола, бѣ видѣлъ въ челоуѣцытъ които му служажж, толкози преструванье, толкози невѣрност и гнусны пороцы покриты съ булото на добродѣтельта, щото мысляше сичкытъ челоуѣцы, безъ исклученіе, за лицемѣрны. Той мысляше че нема на зема та ни една искрення добродѣтель: и тѣй глѣдаше на челоуѣцытъ като подобны почти помежду си. Когато намѣряше нѣкой челоуѣкъ лѣжливъ и развратень, той не си даваше трудъ да потърси другы, като смѣташе че другытъ не ще бжде подобъръ. Добрытъ челоуѣцы му са виждаж полошы отъ найизвѣстнытъ злонравны челоуѣцы, защото той гы считаше еднакво лошы и полукавы.